

ת"ד 14731/08/22 - מדינת ישראל נגד עומר אלעביה

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

ת"ד 14731-08-22 מדינת ישראל נ' אלעביה
תיק חיזוני: 600402/2020

בפני כב' השופט הבכיר, אלון אופיר
מationship מדינת ישראל
נגד
עומר אלעביה
נאשימים

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהuder הנאים.

על עניינו חלה הוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],

כדי שיבוטל פסק דין הנובע ממשפט אליו לא התיצב הנאשם שזומן לדין יהיה על המבוקש להראות טעם ממשי אשר מנע ממנו את יכולת להתייצב או להגיש בקשה דחיה מונומקט מבעוד מועד.

לחיליפין עליו להראות כי נגרם לו עיוז דין כתוצאה מהחלטת בית המשפט, ולא די בטענה כללית לפיה המבוקש אינו מודה בעבירה שיוכחה לו (ראה עניין זה את החלטת בית המשפט המחוזי בבאר-שבע בעפ"ת 1460-01-12 המדברת بعد עצמה).

בנוסף, הפניה לבית המשפט חייבת להיות תוך פרק זמן סביר מהיום בו התנהל ההליך אותו מבקש הפונה לבטל, שכן שייחי בלתי סביר בפניה בבית המשפט, יגרור על פי רוב את דחיתת הבקשה ولو מטעם זה.

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע דין בסוגיית השהייה בעפ"ת 30253-04-19 עת סבר כי שייחי בהגשת בקשה לביטול פסק דין מצדיק את דחיתת הבקשה על הסף.

בפרשא זו ניתן פסק דין בהuder הנאים **לפני כשנה והומצא אישית למבחן 8 ימים לאחר שניתן פסק הדין בתיק**.

בקשה זו המוגשת בשיהו ניכר של כשנה, כוללת טענות ולפיהן לא ידע המבוקש על תאריך משפטו, והרשעתו אינה מוצדקת שכן עומדת לזכותו טענה של הגנה מן הצדק בשל הגשת כתב האישום עצמו בשיהו של כשנתיים מיום התאונה.

בחנתי את טענות המבוקש בבקשת זו והגעתי למסקנה ולפיה יש לדוחות אותן:

ראשית, בתיק בית המשפט זימון כדין ל牒וקש ליום משפטו המוגובה באישור מסירה תקין.

אני דוחה את טענות ב"כ המבוקש לפיהן מדובר בדבר באישור מסירה פגום הלוקה בחוסר פרטיהם רלוונטיים. מצאתי כי כל הפרטיהם המהותיים הנדרשים בחוק מופיעים באישור המסירה וניתן היה לבסם הרשעה בהעדר נאשם על בסיס אי-התיעצבות המבוקש לאחר שזמן כדין.

שניית, כתב האישום אשר הוגש כנגד המבוקש כולל עבירות מסווג עוון לגבייה תקופת התuishנות עומדת על 5 שנים במהלך רשאית המדינה להגיש כנגד כתב אישום.

חלוף שנתיים בלבד מיום האירוע אינו מצב המבוסס טענה של "הגנה מן הצדק" ואין מדובר בהתנהלות בלתי תקינה של המדינה החורגת מ מגבלות החוק ביחס לתuishנות עבירה.

שלישית, ולמרות שבית המשפט אפשר ל牒וקש הזדמנויות להראות מדוע נגרם לו עיות דין מעצם הרשעתו, לא העלה המבוקש כל נימוק של ממש הנשען על ראיות ממשיות לפיהן הרשעתו יוצרת מצב של עיות דין.

שילוב שלושת הנימוקים לעיל, יחד עם העובדה כי המבוקש המתין שנה מיום שניתן גזר דין עד להעלאת טענותיו מצדיק את דוחית הבקשה, ולכן הבקשה נדחתה.

ניתנה היום, כ"ג תשרי תשפ"ד, 08 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.